Dies i dies | 18 | Actualitzat el 21/03/2011 a les 07:00

Perdoneu, però algú havia d'insistir

Â
Potser algú ho trobarà estrany, però vaig presenciar l'actuació de **Biel Ballester Trio** com a tret de sortida dels Premis Enderrock (i Premis Jaç també) i el rostre dels 1.543 assistents -els vaig escrutar un a un- el que transmetien era fascinació, en cap cas ensopiment. Aquest al·lot té màgia als dits i el ritme al cos.

Quan els *quarentons* de **La Locomotora Negra** van rebre el reconeixement de mans del *jazzterrassman* Valentí Grau, em va venir al cap aquella escena dels *Germans Marx a l'Oest*: "Més llenya, és la guerra!". De la guspira es va fer càrrec l'incombustible **Joan Vinyals**, tot lliurant el guardó als *benjamins* de **La Vella Dixieland**. Trenta primaveres i el privilegi d'haver estat una de les poques formacions europees convidades a desfilar pels carrers de la mítica Nova Orleans. El foc el va encendre el seitó del cantàbric **Miguel Fernández** a cop de saxo tenor enmig del combustible explosiu dels irreverents **Kaulakau**. Mentre els músics buscaven sense fortuna un full de la SGAE que els permetés rendibilitzar les seves respectives autories, va arribar el moment entranyable quan el mestre **Francesc Burrull** i Òscar Dalmau van reconèixer la feina heroica dels impulsors d'Edigsa. El poder de les dives va residir en les esplèndides **Núria Feliu** i **Laura Simó**, i el de la història en el guitarrista **Joan Sanmartí** quan va recollir de mans de Jordi Pujol -l'honorable creador de la discogràfica Fresh Sound- la menció als 75 anys de tradició jazzística a Granollers. Del miracle se'n va fer càrrec el patriarca **Pepe Habichuela**, califa del flamenc universal, germà de l'ànima del recordat **Enrique Morente** i progenitor de la nissaga dels **Ketama**, quan aclamat pel públic enderrockaire va recollir la 'e' que li va lliurar la princesa del *duende* **Ginesa Ortega** pel seu disc *Hands*, una obra que ha construït en societat amb **Dave Holland**, baixista de capçalera de **Miles Davis**, **Chick Corea** i **Jack Dejohnette**, entre altres il·lustres del gènere.

Resignat davant la llei antitabac i rebotat per la llei seca imposada pels sots-secretaris de Sagardi, surto a l'exterior per alimentar de toxines pulmons i fetge i presencio com uns lamentables xoriços li sustreuen l'iPhone a una humil representant de la classe treballadora.

L'endemà, amb la ressaca que provoca l'abstinència, escolto el nou disc dels **Manel** i es com si bebés la segona tassa del mateix brou. Prefereixo mil vegades els contes que el guitarrista **Jordi Matas** ha escrit per a la veu de **Carme Canela**. Se'm reafirma la idea que després de la matriu dels **Beatles** i de la farsa d'Andy Warhol, això del pop no ha ofert més variacions que les que es poden trobar dins una llauna de sopes Campbell's. I si això no és ensopit, que torni **Sopa de Cabra** vint-i-cinc anys després i ho desmenteixi. Perdoneu, però algú havia d'insistir.

Video: http://www.youtube.com/watch?v=9jqCxPYw0R8